

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak terfogataért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Lajos napján.

Sz. Udvarhely, 1883. aug. 25.

István, László, Böles Kálmán, Hol-
lós Mátyás, Bethlen Gábor alakjai mel-
lett, kik országot szerveztek, civilizá-
ciót teremtettek a magyaroknak, avagy
annak jövődjét megszilárdíták, ki-
emelkednek történelmünk más nagy fér-
fia: a Széchenyiek, Batthyá-
nyiak, a Deákok és az Eötvösök.

Szép arczépesarnok az, a minek
látán feldobog a szív s a honfui gon-
dolat a magyar nemzet történelmének
nagy messzeségre nyúló térein mérföl-
dekre száll. Alakok, mik fényben álla-
nak a történelmi tekintet előtt s minek
dicsőre tiszta, ragyogó, magasztos és
nemesre gyújtó.

A nagyok, a fényesek korát kicsi-
nyes jelentünk pyramidalis nagy férfiak,
lángszellemű gondolkodója, mocsoktalan
honszerelmű tetterős alakja, a nagy buj-
dosó, a keserves idegenben élő zárja be:

Kossuth Lajos.

És ki volna, ki pietástalan szívvel,
könnyelmű beszéddel szólana róla, ki
egy nemzet történetében akkorát tett,
ki csak nagy és nemes czélokért s ki
mindazokért, melyeket érzett és gon-
dolt: egy életet vethet oda bizonyíté-
kul a történelmi igazságos mérlegére?

Nemzet, mint a magyar, idegenből
idegenbe szállva, történelmében nem
bír oly nyugalmas pontokat felmutatni,
mint más nemzetek. A mi életünk in-

kább a létfenntartás hosszú, fáradhat-
lan küzdelmes egymásutánja, semmint
az ezredévekre szóló intézmények meg-
gondolásának és létesítésének törté-
nelme.

S mégis, ime, van egy nagy, egy
nemes szív, egy férfiú, — oszloptartó
nemzetünk alkotmány-csarnokában —
kiről el lehet mondani, hogy alkotásai
századokra szólólandak!

Idők, eszmék és emberek megvál-
toznak s így meg a tekintet is, mely-
lyel az egyesek elbíráltatnak. De az
lehetetlen, hogy a név, melyet ő viselt,
ne az elismerés, a szeretet, a ragasz-
kodás és a kegyelet forró érzetével
említették ivadékaik által.

A nemzedék, hogy a jövődjé gyer-
mekei fölkellesüljenek, nagyra és ne-
mesre gyuljanak: nagy férfiaknak szob-
rot önt, minek látán a muiból tanu-
ságot, kitartást, buzgalmat, tetterőt me-
rithetni. Kossuthnak nem leendő
szüksége ily szoborra! Csak nevét kell
emliteni, hogy feldobbanjon a szív, hogy
nemesre gerjedjen az ifjú, hogy ki-
tartást nyerjen a férfiú és szelid le-
mondást tanuljon a csalódott agg! Csak
nevét, hogy átvillanjon lelkén a
magyar történelem egyik legválságo-
sabb korszakának emlékezte; hogy az
óriási önfeláldozás serkentő rugóját fel-
találja és hogy belátna elodázhatlan
szükségességét a nagy idők kegyeletos
szeretetének és szorgos megtanulásának.

E prófétai nagysága magyarhoz,
pártok- és politikai tekintetektől szaba-
don elvonatkozva is; az agghoz, ki ne-
mes resignatióval immár aláhunyó napja
végső sugarain mereng s a vesztesége-
ken, mik egyenkint rablák el szíve örö-
meit: jussunk van nekünk. Jogunk,
mert ő immár a történelemé. Nem azé,
mit megirand a jelen, de melyet följegy-
zend a jövő. Nagygyá leendő ő, mint
Perikles, mint Solon, mint Demosthenes
és Cicero, nemes, miként a Gracchusok,
fenkölt, mint Cassius, és törhetlen, mint
Rákóczy.

És legyen is igazságos hozzá Clio
vésője. Örökítse meg nagyságát, láng-
elméjét, kitartását és hő szeretetét a
magyarok honának, mire így, ily ne-
mesen, ily példásan csak ő vala képes.

Te pedig, resignált nagy bujdosója
nemzeti jogainak, ott, hova a szálló
madár új hazát keresni tér, s hol te, mint
az idegenbe ültetett növény, mégis csak
hontalan vagy: légy megáldva életed-
nek estalkonyán, megáldva az együtt
érezők áldása- s imájával. A magas-
tos remény, mely szétárad lelked föl-
lött, nyújtson vigaszt agg napjaid óráira
és kísérjen az elbékéltető gondolat, hogy
te, mire ember képes lehet, mindent
megtevé!

Dr. Kádbó Ferenc.

A zágrábi zendülés. A király
születése napján kitűzték Uj-Gradiskán a

magyar nemzeti zászlót s melléje balra a
horvát lobogót. A csöcselék letépte s földre
tiporta a magyar állam féltett jelvényét s
utóbb czimereit is. Szlavoniában mindenütt
vannak közös czimerek, de ott nem gyaláz-
tak meg egyet sem, mert a lakosság ma-
gyar érzelmű. Horvátországban lelketlen
agitátorok izgatják a népet s elhite-
lik vele, hogy Bécsben rendelték el
a közös czimek leszakgatását, mert azt
akarják, hogy a horvátok most is
összevesszenek a magyarokkal, mint 1848-
ban. Mikor a „Budapesti Közlöny“ hiva-
los fenyegetése köztudomásra jutott, azzal
biztatták a népet, hogy ne féljen, azokat
a czimereket nem akasztják ki újra, mert
a polgármester, ki a minap tért haza Gle-
ichenbergből, nem fogja megengedni. S a
csöcselék szentül hiszi az izgatók szavát s
gyakran egyik-másik zágrábi magyarnak
inultatására is vetemedik. Nemrégiben
megtámadták az utcán Németh Gábor
honfittársunkat, mert magyar nyelven mert
beszélni. A budapesti lapokat, kivált a né-
meteket, mohón olvassák Zágrábban, a
mióta kitérték a zavargások. Egy Budape-
sten lakó horvát azt írta haza, hogy a ma-
gyarok szétrombolták a horvát olvasóegye-
sület helyiségét, összetörték a burort és
beverték minden ablakát. Az ilyen alaptal-
an hírek még jobban szitják a csöcselék
elkeseredését! Dávid pénzügyigazgató, a
horvátországi magyarság lelkes védelme-
zője, e napokban Budapestre utazik s ott
tölti szabadsága idejét.

A nemzetközi határrendező
bizottságból.

(A bizottság egy tagjától.)

Csik-Szereda, aug. 8-án.

(Folytatás.)

Köszörüköpatakon, illetőleg Békáson
meghálva, 28-án reggel megindultunk a
Békás vize mellett, mely a határt képezi,
Tikospatak befolyásáig; itt délre felkanya-
rodva, felmentünk Tikostetőre; onnan a

A „Székelyföld“ tárczája.

Bottyán.

(Ballada.)

Nagy uton porfelleg száll a lovag nyomán.
„Nézd meg, szobalányom, nem férjem-e,
[Bottyán?]“
„Nem éltes férjed az, fiatal leventé!“
— Isten hozzád, delnő, szívem szép sze-
relme! —

„Hőfőher kenyeret, lángbort az asztalra!
Pihenj puha ágyban, el vagy te fáradva.“
— El vagyok, fáj sebem, most jövők csatából;
Elnémulna kinom ajkadnak csókjától! —

„Elnémulna? — Isten, ments meg kísé-
rettől!“

Szól a szív, e p e d v e: Mit tartasz férjedtől?
Elesett, elveszett . . . Rózsaaarcod halvány,
Kipirul hajnaként tüzes ifjú ajkán! . . .

Kipirul, kipirul — nem rózsahajnalra!
— Éjféltajt érkezik maga Bottyán haza.
„Öreg, hü csatlósom, behocsáss a házba!
Hol vagy, fiatal nőm, szemem szép világa?“

Hol van? . . . Jaj, ne látnád! Megöl a nagy
[szégyen!]

Vérzettél volna el inkább csatatéren! . . .
Megnyilalzik szíve, Bottyán egyet nevet:
„Hidd, inasom, ide pallermesteremet! . . .

Pallér, derék mester! tizenkét legénynyel
Falazd be a hálószobát még az éjjel!“
... Falazzák az ajtót. Istennek kegyelme!
Két fiatal élet élve eltemetve! . . .

„Két vasrúdat elő, hü szolgálom, kovácsom!
Hat legény belőle keresztet csináljon!“
... Az új vakolatra oda is szegeztek,
A szegeket könnyből, bús sohajból verték.

Mint a sir, oly néma, fagyos a vár terme;
Két fiatal élet élve eltemetve! . . .
Bujdossál világgá, menj el, Bottyán, messze;
S te, átkozott várfal, roskadj még ma össze!

B. S.

A sehonnai.

— Beszély. —

Irta: Gödri Ferencz.

(Folytatás.)

III.

Szép holdas nyári este van. Kishida-
son már minden álomra szenderült; körül
minden csendes, csupán a langyos esti szél
zizeg, a fák sűrű lombjain átsuhanva. A
csillagok csak halvány, remegő fényvel ég-
nek, míg a hold teljes díszben úszik a
tisztá égbolton. A vén kastély fürdik a
holdsugarakban s bámul nagy ablakaival a
park fasorai közt uralgó titokszzerű fél-
homályba.

Az öreg Gábor ur már lenyugodott,
de Béla, Mari, Elemér és Agatha kisasz-
zony fenn vannak a csillagos toronyban s
onnan élvezik még a balzsamos, illatos leve-
gőt s gyönyörködnek az est bájaiban.

Béla a csillagokról beszél Marinak. A
messze, millió mérföldekre, a végtelen sem-
miségben keringő égtestek csodáit, üstö-
köskök, holdak, bolygók, napok, egész más
nagy világok titkait mondja el, kimutatva,
hogy mindezekhez képest mily parányi az
ember, még a porszemnél, de még a sem-
minél is kevesebb, és lám, mégis mily ma-
gasan hordja a fejét, a világ urának nevezi
maga s büszkén lenéz mindent, minden-
kit . . .

Mari teljes odaadással hallgatta Béla
szavait, míg Elemér egy távesővel bajlód-
ott, melylyel a távolban, ott túl a Maro-
son, keresett egy faluskát, ha vajjon a
holdfénynél megtalálná-e? És abban a fa-
luskában van egy nagy fehér ház, tán még
az is látszik ide. Hátba még azt is — „öt
is“ — megláthatná, a kiért ezt a nagy fehér
házat keresi! (Az a Zagoni Erzsikéék háza.)
Agatha kisasszony egy nagy börszék-
ben ül és még itt is szorgalmasan kötö-
get, közbe-közbe belekottyanván a Mari és
Béla beszédébe.

Lassanként Béla szavai mind halkab-
bak, halkabbak lesznek; majd egy-egy pil-

lanatra elhallgat, csak időközönként szól
egyet-egyet . . . Most távoli kőthang sza-
kítja meg beszédét, mire mindnyájan el-
csendesednek s azokra a sajátos hül-
lámzó, siró hangokra figyelnek . . . Bizo-
nyára valamelyik szerelmes legény, vagy
pásztor fujja bele keserveit . . . Elemér is
lerakja távesővét s az egyik nyitott abla-
kon kidőlvé néz a fenséges éjbe. — — —

Ha az ember annak a megmérhetlen
űrnek és ama kisebb-nagyobb fénypontok
myriadjainak szemléletébe merül, önkény-
telenül hosszán, önfelédten elmereng. Gon-
dolkodik és nem tudja, miről. Különös ér-
zelmek, ismeretlen vágyak támadnak lelke-
ben, és nem tudja, miért. Majd ábrándjaiba
mélyed . . . Tarka ködképek vonulnak el
szemei előtt, furcsa nyüzsgő alakokkal, kik
még talán léteznek, élnek is valahol, ki tudja,
hol? Most meg a multat futja be s átszáll
gyorsan évek hosszú során, felújítva egy
percze elmúlt bánatot, eltűnt örömet, mi
alatt oly édesen fájó érzet nehezül a szívre!
... Majd aztán a jövőbe röpül előre a gon-
dolat, az örök kérdőjelek világába s röpül
... röpül . . . messze, ki tudná, hova, mer-
re? mig végre az ember szép csendesen . . .
elalszik. — — —

S csakugyan Agatha kisasszony is
azon tapasztalatra jött, hogy a csillagos ég
alatt hamar elnyomja az álom az embert.

hegygerinczen fel Iványos nyakára, egészen odáig, hol a Tikos és Iványos patakok forrása közötti hegynyakon — cumatúra — áll a moldvai régi és az általunk épített új őrház. Bár a Tikospatak van akkora, mint egy jókora alesiki patak és folyása minden tévedés nélkül követhető annak forrásáig, mely egymagában felebb visz a mellék-ereknél és kétséget kizárólag a főfolyás, tehát az egyedüli Tikosforrás, még is, tekintettel arra, hogy a folyásba kis oldalek futnak, melyeknek mindenike szintén Tikospataknak neveztetik: a moldvai tagok egy ilyen nagyobb érre ráfogták, hogy az a Tikos forrása, és így az a között eső 500 holdnyi területet maguknak igényelték. Hiába hivatkoztunk a határleírás német szövegére, a természetre és azon fő-körülményre, hogy hiszen akkor a török szöveg nem érintené a Hosszuhavas és Flora hegyek közötti cumatúrát, hanem a Hosszuhavas és Iványostető közötti hegynyakot: mindegy volt, nem lehetett velük beszélni. Az ember rosszul lett az 5 órai kapacitálásba, s utóljára is eredménytelenül tértünk át Csipkés nyakán keresztül Királykut felé, hol egy elég csinos oláh leány lévén kalauzunk, meghaladtuk Vereskeresztet, és sok vesződés után oda visszavertünk, hol már csiki atyafiak vártak reánk. A határvonalat tehát az út járhatlansága miatt nem követhettük, s nem követték azért sem, mert nem kaptak hibát szomszédaink; az azonban az Iványostető és Florahegy közötti hegynyaktól kevés ideig vezet az Iványospatak mellett, onnan felmegy a Csipkéshegyre szemben lévő kis hegynyakra, onnan át Áczába és a patakon keresztül Vereskereszt élére s kivisz egészen a tetőre és az élen le a közel levő és általunk most épített vereskeresztű őrházig. Itt a veszedelmes és boszantó utazás után magunkat friss juhhussal megraktatva, megháltunk és reggel 7 órakor a Vereskereszt déli gerincén le, mindenütt a határszálon bejöttünk a közeli Barátospatakhoz, hol — elég helytelenül — ismét egy új őrház áll a patak feletti kis lankán. Ettől mindenütt déli irányt tartva, a meredek hegyháton felmentünk Meleghegy nyakára az új őrházig s ott megpihenve, a határtól balra előkanyarodtunk a kis Bálványos nyakára, onnan a nagy Bálványosba s rövid étkész után a Bálványospatakhoz bevívó meredek lejtőt hátrahagyva, a patak

Engedtek tehát mindnyájan felszólításának s ki-ki szobájába tért nyugalomra dűlni.

Jó éjt! Jó éjt!

Béla is megkísérelte, ha el tudna aludni. Nehezen ment. Sokáig hanykolódott, sohajtozott ágyában, míg egy mennyiség-tani probléma fejtegetése közben végre elszenderült.

Álmodni kezdett.

Szegényes kis szobában találta magát, melynek ablaka is csak egy volt s hova egy emlékezett, hogy sok, sok lépcsőn kellett fölmenni. A kis szobában minden butoradar nagyon törött, kopott volt már, de mindenik oly jó ismerősnek tetszett. Annál az egyetlen ablaknál pedig, mely gyöngén bevillagította a szobát, ült egy halvány fiatal nő, ki oly jószágosan tekintett reá, és kinek minden szava csupa méz, csupa szeretet volt iránta. Béla most vette észre, hogy az halvány nő az ő „kedves mamája” ... Minden arczvonása mélyen, kitörülhetlenül van emlékébe vésvé. Ott ült Béla a kedves mama lábainál (most vette észre azt is, hogy ő még csak kis gyermek) s forgatott egy, már elrongyosodott képes könyvet. Azt a képes könyvet is Lajoskának, az ő játszóatársának a papája ajándékozta neki, ki aztán Lajoskának egy ujat, szebbet vett. — Beh jó, ha az embernek papája van! — Béla megkérdezte a kedves mamától: hát az ő papája hol van? vagy talán neki nincs is? ... A mama azt mondta rá, hogy: meghalt, édes kis Bélám, meghalt ... Csak te légy jó fiu — és ne gondold vele. — S ekkor a mama nagyot sohajtott, aztán könnyek jöttek szemébe és nagyon szomorú lett ...

szádánál elértük Gyimesbükk községet, hol a csángók tánczát egy óráig fáradtan nézve, lejtöttünk Gyimesvámba.

A Meleghegy nyakán levő őrháztól a határ jobbra megy be a terkuzapataki őrházra és azon át a Tarhavas, Gerendus élén vezet Csülemérre át, honnan Csülemérpatakon levisz a Tatrosig, illetőleg Gyimesvámgig.

29-én d. u. 7 órakor tehát megérkeztünk Gyimesbe mintegy 12 órai lovaglás után s ott magunkat elszállásolva, én tiszt. Flori József lelkész ur szíveségét vettem igénybe. Midőn szobájába belétem és a puha ágat megpillantottam, mondhatom, hogy vágytam egy kis nyugalom után; nehogy azonban fáradtnak látszassam, az izzadságtól csorgó holmit mással felcserélve, kimosdítottam s tettetett könnyűséggel mentem vacsorára, hol a bizottság tagjai közül csak Fabini, Nagy Béla, Br. Apór és Domide százados jelentek meg és pedig, a mint észrevettem, hozzám hasonló érzések között. Elég az hozzá, hogy a vacsora idejét mentől rövidebbre szabtuk, s midőn lakásomra menve lefeküdtem, a szíves kis pap altatóul egy lapot adott kezembe, de én címét sem láthattam meg, már a földi gondokon túl voltam; még reggel is görcsösen szorítottam markomban, mintha Lonkayn akartam volna boszút állani a belegyurt sok ostobaságért. Szinte elfeledém felemlíteni a szép vízi szolgabíró figyelmetlenségét, ki Vereskeresztől minden vezető nélkül magunkra hagyott; hanem azt hiszem, minden jóakarata mellett sem feledie a gyimesi találkozást. És egyúttal az illetők megnyugtató-sáért helyén látom azt is megemlíteni, hogy „Ember tervez, Isten végez”, mert emberi számítás szerint már 24-én Békásban és 25-én Vereskeresztinél lehettünk volna, de a fáradtság és természeti nehézség megakadályoztak; ha azért 3—4 nappal előbb rendeltettek ki, vigasztalja a tudat, hogy nekünk sem fizeti vissza senki — talán köszönettel sem — azt a nagy pénzbeli kiadást és azt a megbecsülhetlen életveszélyes fáradságot, mely ugyan nehéz hivatalos kötelesség s melynek magva a megye iránti érdekltség.

(Folytatása következik.)

Háromszékmegye közigazgatási bizottságának augusztus havi ülése.

Háromszékmegye közigazgatási bizottsága rendes havi ülését kétszeri elhalasztás

(Béla nehéz nyomást érzett; tudta, hogy csak álmodik, és szeretete volna szeméit fölnyitni, de a legkisebb mozdulatra is képtelen volt. Álmodott tovább.)

Most meg azt látta, hogy a mama betegen fekszik az ágyban. Jöttek hozzá idegen emberek, kik nézegették, kezeit tapogatták, fejüket csóválgatták, aztán még holmi üvegekből valamit be is adtak a mamának. De a „kedves mama” mégsem lett jobban és Béla sirt, nagyon sirt. Aztán jött egyszer egy csunya fekete koci s a kedves mamát hosszú fekete lábába zárva, feltették rá s elvitték. — Kivitték egy hosszú széles utcán, hol nagy zaj volt; az emberek jöttek, mentek, és még nevettek is, számba sem véve azt a fekete kocsit, annál kevésbé a kis Bélát, ki keservesen zokogott, jajgatott. A kedves mamát egy szép kertbe vitték; azt mondták, hogy az a temető; ott elásták a földbe s ott hagyták ... Azt mondták, hogy a mama többé nem is jön onnan vissza soha, mert a mama meghalt! ... Oh, csak most tudta meg Béla igazán, hogy mit tesz az a szó: „meghalt!” Tehát a papáját is, kit ő soha sem látott, így elásták a földbe! ... Nem volt a kis Bélának más senkije, semmije, csupán az a kopott ruhácska mi rajta volt és egy tenyérynyi kemény papírdarab a zsebében az egész öröksége, mit nem adott volna a világnak, de mit senki sem is akart elvenni tőle. Anyja fényképe volt. — Elvitték aztán a jó emberek Bélát egy nagy házba, hol sok olyan kis fiu volt, mint ő, s ott hagyták azokkal — az árvaházban.

(Béla felrezzent álmából. Forrósága volt. Lerugdalta takaróját s a sötét szobá-

után f. hó 21-én tartotta meg Pótsa József főispán elnökelete alatt.

Forró Ferencz kir. tanácsos és alispán felolvasta július hóról szóló jelentését, melyből közöljük a következőket. A megyék háztartásáról szóló 5-ik törvény-cikk folytán a május hó 15-én tartott közgyűlés azon határozatára, hogy a tisztí ügyész fizetése a főgyűző és árvaszéki elnök fizetésével legyen egyenlő, a belügy-miniszter ur 43,101. szám alatt válaszolt, melyben e fizetéselemeléshez nem adta beleegyezését, mindazáltal, mert a meghatározott javadalmas az megengedi, a tisztíügyészi fizetést és lakbért 1300 forintban állapítja meg. Egyúttal értesíti a miniszter a megyét, hogy a területi beosztást tudomásul vette.

A legtöbb adót fizető lakosoknak névsora összeállítását a belügyminiszter 40.610 szám alatt oly utasítással rendelte felterjesztetni, hogy az 1884. január 31-ig mulatlanul felkúldessék. E tekintetben 6189. szám alatt a helybeli adóhivatalok mult hó 26-ról megkerestették és ennek következtében a legtöbb adót fizetők névsorát egy kimutatásban már meg is küldötték. Az összeírás eszközöltetni fog.

Megei főgyűző Apór Gábor b. a 34,425. szám alatti belügyminiszteri rendeletnél fogva a nemzetközi határrendező bizottsághoz állandó tagképen, továbbá a főispán és alispán mint időleges tagok a megye területén a határszéleken megjelen-

Igtatóra érkezett júliusban 684 darab. Egy éves utlevél felterjesztetett 156, beérkezett 80 drb, 15 napos kiadatott 324.

Tüzeset volt 5. Megemlíti ezenkívül az aug. 11-iki hidvégi tüzesetet is, melynél 13.791 frt kár tűnt ki; az elégett tárgyak közül csupán a cséplőgépet volt biztosítva.

Babarczy Ferencz adófelügyelő jelenti, hogy a mult hóban egyenes adóban befolyt 8645 frt 70¹/₂ kr, vagyis 640 frt 83¹/₂ krrel több, mint a megelőző év hasonló havában, mely kedvező eredmény annak tulajdonítható, hogy a kormány által engedélyezett inségi utmunkálatoknál igen sokan nyertek keresetforrást.

Drágoss Elek kir. ügyész a fogházügy és közbiztonság mult havi állapotáról jelenti, hogy július 31-én a megye területén levő fogházakban 44 egyén volt letartóztatva, köztük 18 vizsgálati, 26 elítélt fogoly, — 37 férfi, 7 nő, — súlyosabb vétségért le volt tartóztatva 12, és pedig gyilkossággért 7, rablásért 2, gyújtogatásért 3. A letartóztatottak közül a kir. törvényszéki fogházban volt 34, a sepsiszentgyörgyi járásbírósi fogházban 5, a kovásznaiban 4, a nagyajtaiban 1. Mult hóban fogházakban megfordult 56 egyén, és pedig a kir. törvényszéki fogházban 15, a sepsiszentgyörgyiben 22, a kovásznaiban 11, a nagyajtaiban 8. A rabtartási átalányból kiadatott

ban ébren, nyitott szemekkel álmodott tovább.)

Zavaros képek vonultak el szemei előtt. Szobája benépesült hol ismerős, hol ismeretlen emberek elmosódott alakjaival, kik jártak-keltek szobájában, aztán eltűntek. Jöttek mások. Felismerte bennök tanárait, kik egykor dícséretikkel tüntették őt ki, és bajtársait, kik vele egykor jobban, rosszban osztozkodtak, kikkel ő valaha együtt küzdött, nyomorgott, egy jobb jövő reményében. — Rendre elhomályosodtak ezek is.

Béla szemei most lecsukódtak s egy darabig nem látott semmit, csak sötétséget. Hanem felizgatott képzelme nem pihent sokáig; e nagy kaleidoskop ismét más képet mutatott.

Derült szabad ég alatt, viruló rét közepén állott, hova az angyalok szálltak le az égből. Az üde zöld fűszőnyegen most egy gyönyörű gyermeklányka lebegett: feléje, mosolygó arccal, tárt karokkal, édes, hivatkozó szavakkal ... Szébb volt az ég valamennyi angyalainál!! A haja arany-szőke, de szeme éjszétét, élveteg kis ajkai olyanok, mint a fésző róza, píruló arca, mint a kelő hajnal, s termete könnyebb a szellőnél. Béla felkiáltott: Mari! Mari! ... és rohant öléslésre készen az igéző lánykával szembe. S már-már elérte; még csak egy pillanat s keblére zárja örökre, elválaszthatatlanul, midőn egyszerre megrázkodott a föld, megdörmült az ég: „Te se honnait!” ... s aztán összeomlott az egész világ! — — —

(Folytatása köv.)

363 frt 70 kr, rabtartási költségtérítvény befolyt 111 frt 22 kr. A fogházakban a lefolyt hóban halálozás, ragályos betegség, szökés vagy öngyilkosság elő nem fordult. Az élelmezés ellen panasz nem emeltetett. A törvényszéki fogházban azonban mult havi 25-én hajnalban egy szökési kísérlet történt, mely azonban Dinka Dániel, a merényletbe be nem avatott vizsgálati fogolylyal való dulakodás, kiabálás s az őrség ébersége következtében megheiusult. A tettesek: Mezei Aron emberölés bűnéért élethossziglani fegyházra ítélt, Szabó János gyújtogatás és Tompos Mihály Ignác emberölés bűnéért vizsgálati fogoly ügyész, indítványára bilincsbe verettek, a fegyelmi büntetést azonban még nem szabta ki, mivel a Dinka ellen elkövetett tényben gyilkosság kísérlete mutatkozván, az ügy a bünvizsgáló bizottsághoz tétetett át.

A közbiztonság terén a június havához képest ismét visszaesést jelez, mert a beérkezett 49 bűnvádi jelentésből 2 gyilkossági kísérlet s 3 gyújtogatási eset volt.

A mult hó 27-én tartott meg a végtárgyalás a mult években Hidvégen oly vakmerő gyújtogatók ellen; a törvényszék a főtettet Sala Mártont életfogytiglani fegyházra ítélt.

Törvényszéki bonczolás volt kettő. (Vége követik.)

Levelezés.

Igen tiszteit szerkesztő ur!

Ha olykor-olykor levetkezve a prózai élet terheit, a csendes idylli életben keresünk időtöltést, valóban örömmel adjuk át magunkat a solid élvezeteknek és örömmel töltünk néhány órát valamely vidám körben, hol elfeledjük mindazt, a mi a világ zajában annyira nyomasztó és a mi szüntelen lekötve tartja a végre kifárasztja kedélyünket.

Az életben számtalanszor fordulnak oly dolgok elő, melyek ha magukban véve kicsinyek is, de mégis kellemes hatással vannak ránk s örömeinket benyomást tesznek lelkeinkre. Épen ily kellemes és maradó emlékü benyomást tevé sokakra a f. hó 19-én Szentkatolnán tartott tánczvigalom is, mely igazán fényesen sikerült. A válogatott közönség mindenik tagja a legjobban mulatott, s véleményem szerint ez időtöltés ellen senkinek kifogása nem lehet.

A multság 8 órakor kezdődött s a terembe lépőket meglepte a díszítés szépsége. Izléssel és csinnal volt berendezve az egész; a tükrök virágokkal és zöld galyakkal keretezve; a butorok ügyesen választva s az egész terem pazarul világítva. A mint illetékes körökből értesülünk, Elekes Imre ur kiváló elismerést és dícséretet érdemel egy a decorálás, mint egyéb előmunkálatok végrehajtásáért. A vendégek számának nagyobbodásával kezdetét vette a táncz és az ifjúság járta kiapadhatlan jó kedvvel egész reggelig.

A hölgykoszorút a legszebb virágok alkoták; ott látók a következőket: Bartha Juliska, Cseh Zsuzsika, Győrbiro nővérek Szentkatolnáról, Kassay F. Ilka és Emma, Sternfeld Etelka, Hosszu Ida K. Vársárhelyről; Kovács Laura és Luiza Martonfalváról; Ilyés nővérek, Sipos Róza Torjártól; Fehér Luiza Farajból; Kónya Juliska Osdoláról; Kovács Mariska Csernátonból; továbbá Bánffy Zsigmondné és Fehér Albertné urhölgyeket.

A bizottság tagjai ügyesen végzik kötelességeiket, de teljes elismerésünket némileg zavarja az, hogy talán ételekről és italokról jobban is lehetett volna gondoskodni. A karcsu Hebe, ki a vendégeket sajttal, szalámmal és rossz borral tractálta, oly kegyetlenül grassált és zsarolt, hogy bármely végrehajtónak is becsületére vált volna, és nem szégyenle három, szivarpapír vékony-ságu szálamiszeletért 60, írva hatvan o. é. krajczárokat követelni, mely ár a nap sugarainak közelédtével mindig nagyobbra növekedék, elannyira, hogy az utolsó dosis árával nemes Nagy-Szeben város minden szálamját meg lehetett volna venni.

De töröljük ki szívünkéből e keserti emléket, maradjon ott csak a kedves multság édes érzete s még egyszer szavazunk elismerést és köszönetet a tisztelt bárendező bizottságnak, s kívánjunk szerencsét ezutánra is!

Egy jelenvolt.

Kovácsna, 1883. aug. 20-án.

Tekintes szerkesztő ur!

Érdekes májálisunk volt. Ki is gondolná, hogy augusztusban lehessen ily pompás kirándulást csinálni? Pedig komolyan mondom: egyszerű volt; az egész fürdőidő alatt kellemesebb időtöltésben nem részesültünk. A kirándulás planumait és pro-

grammját D. Veres Gyula ur volt szíves összeállítani. Remek volt. Délután 2 óra-kor vonultunk ki a Zsigmond Tamás urbá-tyám fenyesébe. A fenyes kert, mely na-gyon közel van a községhez, igazán érde-kes kirándulási hely. A kellemes levegő, pompás fenyőillat s nagyon szép kilátás, vonzóvá teszik e helyet. A fenyvessel szem-ben levő meredek kövecses oldalról büsz-kén tekintgetnek le azok a sudar fenyők; nem messze egy kis patakocská csörgede-zése vegyül a kirándulók vig zajába; balra menedékesen törpülnek el a halmok s végre elsimulnak. A meredek kövecses hegy után jól esik azon a simaságon végig tekinteni; a távoli községek a természet nagy kertjé-ben mint megannyi rózsatelep, lepik meg a vizsgáló szeméit. Egy távoli nádasban máltóságteljesen furdik a nap; aranyusga-rai megtörődnek. Ez a kis csermely pedig, mint egy ezüstkigyo, huzódik el a völgy-ben s aztán megint elbuvik a sűrűségben. Tehát nem csodálkozom, ha a búbajos természet ezen szépségei dalra hangolták az ifjúságot.

Bejártuk az egész fenyvest; sok szép részlet van benne. Távolság a világ zajától, senki által nem zavarva, egy kis nefelejt-kelté fel figyelmemet. Egy ábrándos fiatal hölgy mohó kíváncsisággal keresé fel és szakította le a szerény nefelejtset s úgy el-meregett rajta! Bizonyosan kedves emlé-keket idézett elő a bájós kisasszony szí-vében.

Az egész expedíció idylli dolgokból áll, melyet egy festő esete vagy költő tolla tudna megörökíteni. A 40-45 tagból álló társaság 2-3 csoportban eloszolva járta be a fenyvest.

A fenyvesek ölelő karjaiban játszadozó fiatal lányok csoportozata költői képet nyuj-tott; gyönyörködtünk valóban. Az öreg bácsikat, tatákat és mamákat 3 szál zenész mulattatta. Aztán volt egy kis hordó bo-rocska is, továbbá egy sereg kosár, meg-tömvé pompás ételekkel. A szolgáló népek Mihásza András teendőit pontosan eligazi-tották; mint megannyi gránátos, úgy állot-tak őrt, nehogy az ételnemiekben valami katasztrófa adja elő magát, mert hát azt parancsolták a tekintetes asszonyok, hogy „röndnek muszáj lönni”. Az is volt, még pedig nagyszerű. A zöld pázsiton, fehér, piros stb. színű asztalterítőkön egy sereg szárnyas földi maradványai, egy-egy pirosra süttött malacz, egy sereg térsztemű, sajt, szalámi, szóval jóízű ételek diszelegtek.

Nem volt hiány semmiben, de azért nem igen néztünk a tisztességre; szabad-ban még az étel is jobban esik; aztán a hány ember, annyiféle társalgás indult kitűnő kedélyességgel. Míg a fiatalság körében egyről-másról szellemes megjegyzések té-tettek, egy kis élcezel is garnirozva, addig az öregebbek a finom tokány magyar jelle-gét tudták nagyon respectálni.

Midőn már a térsztemiekben is tul-estünk, kijelentették a mamák a „ha ugy tetszik”-et. Persze, most tudtam csak el-bámolni, hogy mily nagy a föld vonzereje; alig-alig engedett fel az anyaföld. Erre az-tán páratlan kedéllyel jött a táncz; de ugy eljártuk, hogy azon a helyen jövődö-ben még orvosságnak való széna sem terem. Aztán a föld iránti kíméletből azt indítvá-nyoztuk, hogy a mulatságot az „Ujvilág” vendéglobben folytassuk; zajos tetszéssel elfogadtattott.

A hold nyájas mosolygással bucsuzott el a kirándulóktól. Az „Ujvilág”-ban még egy kedélyes kiránduló kompániával csat-lakozva, mulattunk reggeli 2 óráig. Erre csakugyan elmondhatjuk: „Ez már aztán valami.”

Mindenféle.

— A csiktusnádi fürdőn Ő Felsője szü-letésnapja alkalmából f. hó 17-én este fé-nyes világítás és tüzi-játék, 18-án d. e. a fedett sétányban ünnepélyes isteni tisztele-tartatott, a melyen — tudósítónk szerint — a fürdői közönség vallás- és felekezeti különbség nélkül vett részt. A nappali ün-nepélyességeket este kedélyes tánczmu-

latság követte, melynek azonban azon nagy hibája volt, hogy rövid volt. Első nagy ki-rályunk István szentté avatásának 800 ik évfordulóját szintén nagy fényvel és nem-zeti ünnepélyhez méltóan ülték meg.

— Gyászshir. Lőrincz Vilmos gyergyó-alfalvi körjegyzőnek neje Péter Katalin élete 24-ik, házasságuk 8-ik évében hosszas szenvedés után meghalt; temetése f. hó 20-án d. u. 4 órakor általános részvét mel-llett történt.

— Gyöngyösi István k.-vásárhelyi felső-népiskolai tanítót, lapunk munkatársát, su-lyos családi csapás érte. Jenő nevezetű kis fia meghalt. Béke poraira!

— A csikmezei Gazdasági Egyesület ál-tal f. év október hó 7-től 14-ig Gyergyó-Szt.-Miklóson rendezendő gazdasági kiállítá-sra a végrehajtó bizottság következőkép alakult meg: Elnök: Orel Máté, alelnök Ferenczi István, jegyzők: Péter Lajos, Hochschild Lajos, Hozó Pál. Bizottsági ta-gok: Balázs Mihály, Csergő Venczel, Fe-renczi Károly, Deér Venczel, Gecsei Ala-jos, Kopacz János, Köllő Károly, Biró Já-nos, Pál Gergely, Simon Balázs, Blénesi Balázs, Biró Elek, Kopacz Antal, Giaeom-muzzi Batista, ifj. Vákár István, Csiki Dé-nes, Nagy Tamás, Kopacz Lukács, Lázár Menyhért, Kun Illés, Márton Ferencz, Mer-za Kristóf, Ávéd István, Roth János, Be-nedek Ferencz, Simon Gergely, Csergő Gyula, Molnár János, Berde Ferencz, Rozs-dás Antal, Roth István, Jánosi János, Hor-váth Károly, Hoppe Lipót, Kunecz Kornél, Kálmán István és Agg Tivadar.

— Gyilkosság. Mint tudósítónk írja, Gyó.-Szentmiklóson vérlázító gyilkosság történt. Keresztes Kristófné férje, ki mes-terségére nézve mézárós, f. hó 19-re vir-radólag több késszurással megölte. A fele-séggyilkos férj iszonyu bűnét a bíróság-nál maga jelentette fel s most a járásbíró-ság börtönében várja tettének méltó bü-netését.

— K.-Vásárhelyt a napokban a Sz. M. épülő házában munkások dolgoztak, midőn hirtelen egy állvány leszakadt s a rajta levő munkások lezuhantak. Hölczler J. építő-mester kapott sebet, egy munkás pedig há-tára esvén, súlyos sérülést szenvedett.

— Az „Orbai járási Veres kereszt fiók-egyesület” folyó év. szept. 2-án Kovásznán tánczvizgalommal egybekötött hangversenyt fog rendezni. Vidéken általános érdeklődé-sel néznek a kiváló művelzetet ígérő mu-latság elébe.

— Goranovits uram, kit már előre aján-lottak volt Csik-Szeredából, megjelent a napokban K.-Vásárhelyt is, azonban nem tudjuk, hogy a jó reklámuak, vagy egyéb-nek tulajdonítható-e, de az előadás teljesen megbukott, a mennyiben összesen há-rman akarták 50 kr-ét a „világ csodamü-vei”-t megbámulni.

— Figyelmeztetés. A t. szülők és gyá-mok ezennel értesíttetnek, miszerint a cik-somlyói r. k. főgymnasiaumnál a be-irátások szeptember 1. és 2. napjain, d. e. 8-12 és d. u. 2-6 órákban fognak meg-történni. Minden tanuló tartozik leg utób-bi iskolai bizonyítványát, egy szintén ke-reszt le velét előmutatni, még azon eset-ben is, ha ezt a múlt években már tette volna. A tandíj k. a. h. ifjakra nézve 4 frt, nem-katholikusokra nézve pedig 8 frt; könyvtári illeték 15 kr. Ezen díjak a be-irátás alkalmával az igazgatóságnál kivétel nélkül befizetendők. A tankönyvek na-gyobbrészt a kölesönkönyvtárból az érték 20%-ának befizetése mellett beszerezhetők lesznek. Egy szálláson 6-nál több ta-nulónak elhelyezkednie nem szabad. Min-den tanuló beírás előtt tartozik tek. Kör-mendy Lajos ifjúsági orvos urnál jelent-kezni. A félévleti vizsgálatok a beirátás tartama alatt, a javított szeptember 3-án, a pótlók pedig 4. és köv. napjain mennek végbe. Csik-Somlyó, aug. 21. 1883. Imets F. Jákó, gymn. igazgató.

— Köszönetnyilvánítás. Szeretett Jenő fiunk f. évi aug. 23-án történt temetésén szívesek voltak az ipartársulatok zászlóikkal élükön megjelenni s ezáltal részvételnek szülői bánatos fájdalomnak enyhítése iránt kifejezést adni. Midőn e nemes tettökért itt a nyilvánosság terén mély köszönetet mondunk; egyszersmind hálás elismerést és köszönetet fejezünk ki t. kts. Török Bá-lint kereskedő urnak és családjának azon kegyességért, hogy kedves halottunknak a

családi sirboltban helyt adni szíves volt. Hálás köszönetet mondunk továbbá a cse-kélyességünk iránt nyilvánuló résztvevő kö-zönségnek is azon kitüntetést megtszíteteté-sért, melyben kedves gyermekünk temeté-sén részesíteni kegyeskedett. K.-Vásárhe-lyen, 1883. aug. 24. Gyöngyösi István és neje.

— Egy eredeti levél. Egy k.-vásárhelyi kereskedőhez a napokban levelet intéz egy falusi uri ember. Leírja egy hosszú név-sorban, hogy mi mindenfélét küldjön neki; így mond: lisztet, kávé, cukrot, szegeket, itatóspapírt, mazsolaszöllőt, czernát stb. A levél végén a következő sorok állanak: „Most jut eszembe, hogy a fiam holnap be fog menni a városba, kérem tehát ne küldjön semmit!” Ezt a levelet aztán szépen bepakkolta és beküldötte az illető kereskedőnek.

— 800 magyar népdal zongorára alkal-mazva! A „Magyar Dalalbum”-ból, mely a magyar népdalok legnagyobb gyűjteménye, megjelent a IV-ik kötet is a 601-800 számu dallamokkal zongorára alkalmazva, E népdalgyűjtemény sokszorosan felülmulja az eddig megjelent összes hasonló mű vá-lalatok tartalmát, ára pedig oly jutányos, hogy alig teszi a rendes bolti árak^{1/10}-ed részét, ugyanis egy-egy dallam alig kerül többé 1/2 krajczárnál! Jogosan mondhatjuk tehát, hogy ez a magyar népdalok egyedüli népkiadása. A „Dal-Album” minden köteté-höz szövegkönyv is adatott ki „Magyar Dal-tár” ezim alatt, mely az előbbiben megjelent dallamok összes szövegeit és pedig számra nézve több mint 6000 versszakot foglal magában. Magyar népdalaink ezen egyete-mes gyűjteménye a külföldön is rendkívüli elterjedésnek örvend, hazánkban pedig min-den zenekedvelőnek meg kellene azt szerezni. Az egyetemes magyar népdalgyűj-temény ára: „Magyar Dal-Album”: I. és II. kötet ára kötetenként fűzve 1 frt 20 kr, diszkötésben 2 frt 40 kr, mindkét kötet egy diszkötésbe kötve 4 frt; III. és IV. kötet ára kötetenként fűzve 1 frt 80 kr. „Magyar Dal-tár”: I. II. III. és IV. kötet ára kötetenként fűzve 80 kr, diszkötésben 1 frt 60 kr; az I. és II. kötet egy diszkötésbe kötve 2 frt 80 kr, a III. és IV. kötet egy diszkötésbe kötve 2 frt 80 kr. Az egyetemes magyar népdal-gyűjtemény folytatódásgal megjelenése egy ideig szünetelni fog, minthogy a következő kötetek anyag-gyűjtése, feldolgozása és ren-dezése időt igényel. Megrendelések lego-zszerűbben a „Magyar Dal-Album” kiadó-hivatalához Győrbe intézendők. Különben kaphatók minden rendes hazai és külföldi zeneműkereskedésben is.

177.—1883.

Gazdas. Egyes.

A csikmezei Gazdasági Egyesület által Gyó-Szent-Miklóson, 1883. év október 7-től október 14-ig rendezendő második gazdasági állat-, ter-mény- és ipar-kiállítás

tervezete.

(Vége.)

Általános határozatok.

1. A kiállításra vonatkozó minden elő-leges tudakozódások és levelezések az egye-sületi titkárhoz Csik-Szeredába intézendők.
2. A „Székelyföld” mint a csikme-gei „Gazdasági egyesület” hivatalos köz-lőnye, a kiállítás minden mozzanatáról gyors és hiteles tudósítást adand.
3. Kiállíthatók megének területéről a tervezetben részletesen felsorolt minden ki-állításra méltó tárgyak és czikkek; azon-ban a kiállítási bizottság készséggel elfogad és kiállít a kiállítás keretébe tartozó, me-gyének területén kívül bárholuan küldendő czikkeket is.
4. Pénzbeli jutalmazásokban csak a megye területén született és ne-velt tenyésztő-állatok, megyei ter-mények és készítmények fognak részesülni. — Máshonnan kiállított állatok, termények és egyéb tárgyak csak dicsőő oklevelet nyerhetnek.
5. Bírálóknál az általános becs dönt.
6. Kiállítók egy ízben, egyleti alapító-, rendes- és évdíjas tagok végig, a kiállítási helyiségeket ingyen, — mások osztályon-kint 10 krajczáros belépődíjjal mellett lá-togathatják.
7. A kiállítandó állatokról községi bi-zonyítvány küldendő be, melyben igazo-landó:
 - a) hogy az elővezetett állat a megyé-ben látott először napvilágot;

b) hogy az állat a kiállító tulajdona, hogy a kiállított állat általa neveltetett, vagy legkevesebb egy év óta általa tar-tatott.

8. A csikszeredai és gyergyó-alfalvi gazdas. felső népiskolák által kiállítandó állatok és termények e tárlaton pénzbeli jutalmakra nem versenyezhetnek, hogy a netalán azon iskolák részére esendő díjak egyes gazdák jutalmazására fordíthatók legyenek.

9. Kiállító a maga osztályában bíráló nem lehet.

10. Egy kiállító egy osztályban egy-nél több pénzbeli jutalmat nem nyerhet.

11. Eladásra szánt kiállított tárgyak-
ra a kiállító által feljegyzendő az ár ezen megjegyzéssel: „eladó.”

12. Bejelentő ivekkel és bővebb szó- vagy írásbeli utasításokkal eg-esületi titkár Csik-Szeredában, vagy a kiállítási bizottság Gy.-Sz.-Miklóson, vi-déken pedig a vidéki bizottságok elnöksé-gei kívánatra készséggel szolgálnak.

Csik-Szereda, 1883. évi aug. 6-án.

Becze Antal s. k.

egyes. elnök.

Nagy Imre s. k.

egyes. titkár.

Nyílt számadás

a gyó.-tekerőpataki tűzkárosultak részére tett adakozásokról.

1. Gyó.-Szárhely község egyesiei, Fe-rencz Ignác által, férfi-íng 26 drb, párna-héj egy, férfi-lábravaló 24 drb, női íng 12 drb, ingalj 6 drb, törölközőkendő 5 drb, ta-karóruha 2 drb, vizitka egy, zsák 3 drb, kenyérnekvaló 7 véka.

2. Gy.-sz. miklósi kereskedő ifj. Ávéd János egy véka borsó 10 sing gyapjuszó-vet pokrócznak.

3. Gyó.-ujfalvi hives, ft. Molnár Já-nos plebános által, egy liter-véka gabona, férfi-íng 2 drb, női íng egy, lábravaló egy, párnahéj egy, törölközőkendő egy, Pakó Gyuláné urasszony 16 sing gyöles, zsák 1 drb, pénz 10 kr.

4. Vasláb községe, 22 liter gabona és tiz liter törökbuzaliszt.

5. Gyó.-szárhelyi Császár József ur 2 véka rozs, 25 drb kenyér és egy dézsács-ka turó.

6. Thali István csikmezei volt fő-mérnök 5 ft.

7. 1883. augusztus 4-én a borszéki fürdővendégek által rendezett sétahangver-seny, tombola, virágárusítás, és egyesek adakozásából, fürdőbiztos Nagy Imre ur által 286 frt 84 kr.

8. Csikszeredai Nagy Sándorné és Or-bán Brigitta ó nagyságaik nagyrabecsült fáradságuk, gyűjtéseiknek eredménye: 45 frt 45 kr, még pedig: Becze Antalné 2 frt, özv. Angelescu Györgyné 5 frt, Nagy Sán-dorné 2 frt, Emberi Józsefné 1 frt, Antal Józsefné 1 frt, Szöcs Mártonné 1 frt 50 kr, Kovács Antalné 40 kr, Száva Lukácsné 1 frt, Lakatos Jánosné 1 frt, Csédő Istvánné 50 kr, Császár Sámuelné 40 kr, Lukács Juliska 50 kr, Nürdzsán Katalin 40 kr, Jakab Györgyné 40 kr, Hajnó Józsefné 40 kr, Mizera Jánosné 30 kr, Csizsér Elek-né 20 kr, Pauber Róza 20 kr, Petres An-talné 14 kr, Szabó Jánosné 10 kr, Botár Istvánné 20 kr, Szopos Imréné 10 kr, Mül-ler Gusztávné 25 kr, id. Erős Elek 2 frt, Orbán János 3 frt, Dr. Fejér Antal 2 frt, Nagy Sándor 2 frt, egy valaki 2 frt, egy esinos gavalér kértelen 1 frt 5 kr, Hám Ignác 1 frt, Nagy Ferencz 1 frt, Potoczky Kristóf 1 frt, N. N. 1 frt, Mihály Ferencz, 1 frt, Székely Károly 1 frt, Láneci N. 1 frt, Fenczel János 1 frt, Gál András (ecze-tes) 1 frt, Potoczky Alajos 50 kr, Potoczky Gergely 50 kr, Szabó Antal 1 frt, Balló Márton 40 kr, Schiroky Nándor 50 kr, Sprencz György 40 kr, Lux Sándor 50 kr, András György 20 kr, Romfeld Pál 50 kr, Kaderzsák János 50 kr, egy fiatal ember 40 kr, Hetman Móricz 50 kr, Ko-vács Ferencz 30 kr, Valenstein Jakab 20 kr.

9. Gyó.-Szent-Miklós község egyesiei-től, h. bíró Pál Gergely által, 14 litervéka kenyérnekvaló, 1 litervéka törökbuzaliszt, 108 darab ruhanemű, 1 zsák, 3 darabka vászon.

10. Gyó.-Ujfalva egyesiei, Ferenczi Ist-ván főbíró által: 11 drb férfi-íng, 2 drb lábravaló, női íng 3 drb, ingalj 2 drb, zsák egy drb, 3 1/2 véka kenyérnekvaló.

11. Gyó.-Csomafalva község egyesiei-től 7 frt 16 kr.

12. 1883. aug. 4-én a csikszögödi für-dőn rendezett nyári tánczmulázás tiszta jövedelmének felét, 21 frt 15 kr és egy es. kir. aranyat Györffy Gyula rendező bizot-tási elnök urtól hálás köszönettel vettük.

13. Gyó-Várhely község egyesületi, községi bíró Kottfász Vaszi által: 65 kr pénz, 11 véka kenyérnekvaló, cső törökbuza 3 1/2 véka, szeműl 1/2 véka, 2 drb zsák, kisebb-nagyobb vason 73 drb és egy férfi-kalap.

14. Cs.-karczfalvi Boltresz Ferenc és Szabó János gyűjtése után csikkarczfalvi és dánfalvi egyesektől, még pedig: Boltresz Ferenc 5 frt, Mihály Ferenc 5 frt, ft. Keresztes Márton plebános 5 frt, valaki 20 kr, Gál Antal 1 frt, Bartalis Ferenc 25 kr, Székely Sándor 20 kr, Székely András 25 kr, valaki 20 kr, Bőjte István 50 kr, id. Bódor Márton 10 kr, Blága Salamon 10 kr, Szőcs István 50 kr, id. Antal István 10 kr, Mészáros József 20 kr, Ábrahám János 10 kr, Zsigmond Albert 20 kr, Zsigmond István 10 kr, Ábrahám István 20 kr, Bálint Ignác 20 kr, Lukács Antal 10 kr, Antal Gergely 10 kr, Lukács István 30 kr.

15. A „Székelyföld“ tkt. szerkesztője által Pál István kir. adófelügyelő és ifj. Zakariás Zakitól 5—5 frt, összesen 10 frt.

16. A gyó.-szentmiklósi „Magyar szt. korona országai Vörös kereszt fiókegyletének“ választmányja, saját pénztárából 30 frt.

17. Ugyan a gyó.-szentmiklósi „Vörös kereszt fiókegylet“ választmányának, augusztus hó 5-én rendezett szini előadás-sal összekötött táncostélynek tiszta jövedelme Benedek György, Kedves Tamásné, Órel Máténé, Péter Lajosné, Hoppé Lipótné urasszonyok és Kálmán István titkár által 344 frt 46 kr.

18. A fenn említett rendező bizottsági tagok buzgó fáradságuk alkalmával Gyergyó-Ditróban Fülöp Ferencztől 100 szál földi való deszkát kaptak, melyeknek a helyszínére leendő átszállítását az ajánlkozó maga ígérte.

19. K.-vásárhelyi Molnár Józsiás ur másodszori adakozása 5 frt.

Fogadják a buzgó gyűjtők és szíves nagylelkű adakozók, saját, ugy szerencsétlen károsult kedves híveim nevében hálás köszönetünk.

Gyó.-Tekerőpatakon, 1883. aug. 18.

Ávéd István s. k.,
plebános, segélyző b. elnök

Füldövendégek névjegyzéke.

Tusnád.
IX. közlemény.

B. Gr. Dancorici ügyvéd, Bukarest. Elias M. Cohen magányzó, Bukarest. Eröss Elek tisztii ügyész, Csik-Szereda. Dima Stefanescu magányzó, Plojest. Dimitrie Georgescu magányzó, Plojest. Jon T. Palla magányzó, Bukarest. Ig. Haymann magányzó, Bukarest. Sofie Atanazovits magányzó, Brailla. Stefan Lespedeanu magányzó, Plojest. Joan Angelescu magányzó, Rimnicu Veleca. Friedmann Eszter magányzó, Gyulafehérvár. Costice Urlesán birtokos, Plojest. Anetta Krasney magányzó, Bukarest. Vinciano Levi magányzó, Bukarest. Zoe Rasi-anu magányzó, Bukarest. Prentul G. Sto-nescu magányzó, Krajova. Özvegy Nagy Andrásné birtokos, Szotyor. Öz. Gidófalvy Pálné birtokos, Seps-Szentgyörgy. Hirsch Adof könyvtáros, Déva. Michail A. Pop-pislanu magányzó, Bukarest. N. G. Demet-reseu kereskedő, Kimpina. Toma Trifo-necu kereskedő, Pitești. Ludvig Bonhardi kereskedő, Bukarest. Pohl Vilmos kereskedő, Kolozsvár. Pasgai Sándor m. kir. távirat-tiszt, Nagy-Szeben. Öz. Stemmer Miklósné birtokosnő, Csik-Somlyó. Aristide Dimitrie birtokos, Gyurgyu. Michael Petrescu birtokos, Mizilu. Dimitrie Costandinescu birtokos, Mizilu. Marie Jordaki Dávid kereskedő, Brassó. Jon P. Comanescu kereskedő, Pitești. Berta Alpense kereskedő, Foksán. Goldstein Lajosné kereskedő, Fogaras. Louise Stelik kapitány özvegye, Brassó. Isidor Cohen magányzó, Bukarest. Fried-lich Obert magányzó, Medgyes. T. G. Merinosescu magányzó, Bukarest. Sigmund Kraus kereskedő, Bukarest. In. Th. Per-dichis kereskedő, Brailla. Nathan Heskia kereskedő, Bukarest. Todor Mihály szabó, Cs.-Szentkirály. P. Popescu magányzó, Bu-karest. Samuel Zipest kereskedő, Bukarest. Madame Roth vendéglősné, Bukarest. Aretti P. Mincu tőkepénzes, Galacz. Efrosina Joansotia, az „Albina“ bank igazgatójának neje, Brassó. Asboth Emil egyetemi tanár, Budapest. G. Sigmund magányzó, Plojest. Taki Mikhaescu magányzó, Brailla. A. D. Springer fogművész, Gyulafehérvár. Aron De Hasan kereskedő, Bukarest. Ad. B. Trachoveanu kereskedő, Bukarest. Alfred Adler fényképész, Brassó. Száva Lukács vállalkozó, Csik-Szereda. M. Scerletescu magányzó, Bukarest. Jon. D. Christescu magányzó, Rimnicu Veleca. Fredi Cremer magányzó, Brailla. Thuroczy Adof pénz-ügyi főtanácsos és fővámigazgató, Buda-

pest. Dr. Vajna Albert pénzügyi igazgató helyettes, Fiume. Vajna Dénes törvény-széki jegyző K.-Vásárhely. Összesen 1396.

Szerkesztői izenetek.

K. K. urnak, Gy.-Szt.-Miklós. A beküldött közleményt kaptuk, de lapunk helyi szerkesztőjének távollétében annyival kevésbbé tudjuk sajtó alá adni, mintam sem az állítólagos sértő cikkről — személyek megnevezése hiányában — sem pedig annak komitívájáról tudomásunk nincsen; különben sem szeretnők, hogy lapunk akár személyes, akár pedig elkesere lett családi polémiák színterévé vál-jék. A cikket félre tettük; egy néhány napig türelmet kérünk.

B. Gy. urnak, Tusnád. A mennyit lehetett, felhasználunk belőle.

Gy. Gy. urnak, Szereda. A legközelebbi al-kalommal jöni fog.

B. . . . Lemhény. Jöni fog, de megrövidítve. Fagyöngy regéje. Közölhető, azonban ha ki-vánja, visszaküldhetjük. Erre nézve választ kérünk. Szívesen látjuk jövőre is.

K. E. Oh ne híd! Végre! Nem ütök a közöl-hetés mértékét. Tessék megpróbálni prózában, ez tán jobban fog sikerülni. Egyáltalában prózai dol-gozatokat szívesebben veszünk.

Fiamhoz. Sajnáljuk, de nem üti a mértékét. B. S. Brassó. Köszönjük. Szíves üdvözlöt!

B. K. Papolcz. A gazdasági tudósítás elkészít. A második a jövő számban menni fog.

Szünj meg tollam. Ámen!

Cs. Gy. urnak, Kovászna. Nem értjük, hogy mivel szolgáltatunk okot méltatlankodására. Ma-gán levélben fogunk bővebb felvilágosítást kérni. Gy. ? urnak, Szt.-Katolna. A mint láthatja, meg lett előzve.

K. F. Kovászna. Mi is örövendünk, de érde-kelek még jobban, hogy ön még maig is ott van. Jövő számunkban olyan tisztára mossuk önt, mint frissen esett hó s jóvá tesszük levelezőnk tévedését.

K. M. Száz éve, hogy nem láttuk. Ezer üd-vözlöt!

Ferike? A folytatást várjuk. A felolvasás a miénk. Fáj nekünk, hogy idegen „föld“-ön zenged el májálisi érzeményeidet. Ezer üdvözlöt mind-nyájatoknak.

Gyászdal. Bocssáson meg, de nem szomorít-juk meg vele a nagyérdemű olvasó közönséget.

Hivatalos árfolyamok a budapesti árú-és értéktőzsdén.

augusztus 24-én.

Magyar aranyjáradék 6%	119.80
Magyar aranyjáradék 4%	88.30
Magy. papírjáradék 5%	86.80
Magyar vasúti kölesön	138.75
M. leleti vasúti államköt. I. kibocs.	91.75
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	114.—
M. keleti vasúti államköt. III.	99.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98.25
Temes-bánati földteherm. kötvény	99.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.75
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.75

Horvát-szlavon földteherment. kötv.	98.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyermény-sorsjegy kölesön	113.50
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	110.25
Osztrák járadék papirban	78.65
Osztrák járadék ezüstben	79.30
Osztrák járadék aranyban	99.60
1860. államsorsjegyek	133.50
Osztrák-magyar bankrészvény	837.—
Magyar hitelbank-részvény	294.50
Osztrák hitelintézet-részvény	294.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márka	58.40
London (2 havi váltókért)	119.80

A szebeni kis lutri.

H u z á s a u g u s z t u s 2 2 - é n .

3. 51. 38. 67. 39.

Piaczi árak	Kézdí-Vásár-hely aug. 23. frt kr	Csik-Szereda aug. 22. frt kr	Gy.-Szt.-Miklós aug. 18. frt kr
Buza) tiszta	6 95	6 25	6 —
) elegy	— —	— —	— —
Rozs) tiszta	4 40	4 50	5 75
) elegy	— —	— —	5 —
Árpa) tiszta	3 80	4 50	4 50
) elegy	— —	— —	— —
Zab	2 80	3 —	3 25
Törökbuza	5 20	4 75	5 25
) köles	10 —	10 —	8 50
Kása) árpa	30 —	— —	— —
Borsó	7 —	5 —	— —
Lencse	10 —	— —	— —
Fuszulyka	6 —	7 —	— —
Lenmag	— —	10 —	— —
Kendermag	— —	— —	— —
Bükköny	— —	— —	— —
Pityóka	1 40	1 50	1 50
Marhahús	— 40	— 36	— 44
Disznóhús	— 48	— 40	— 48
Juh-hús	— 24	— 28	— 28
Szalona	— 80	— 80	— 75
Fagygyu	— 32	— —	— 40
Malacz	1 —	1 80	— 95
Lud	— 80	— —	— 85
Bárány) fehér	— —	— —	— —
) fekete	— —	— —	— —
Egy pár csirke	— 65	— 65	— 76
10 tojás	— 20	— 20	— 17

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferenc,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Polg. sz. 493.—1883.

Hirdetmény.

Csiky Dénes ügyvéd, kinevezett ügygondnok által Gyergyó-Ujfalu köz-ség birtokosai ellen közösen használt erdők s legelők arányosítása iránt be-adott kereset tárgyalása Gyó.-Ujfalu község házában 1883. október hava 1-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni; mire az érdekelt birtokosok a törvénybe fog-lalt jogi következmények terhe alatt megjelenni felhivatnak.

A keresetet a felek a községi elől-járárságnál és ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

A kir. törvényszék üléséből, Csik-Szereda, 1883. június 30.

Gál Elek, Bokross Endre,
h. elnök. h. jegyző.

Két-három tanuló,

kik a brassói iskolákat látogatandják, egy magyar családnál, hol a német-nyelvet is megtanulhatják, de azonkívül az iskolai tantárgyakban ismétlő órákat vehetnek, teljes ellátásba vétetnek. Kö-zelebből e lap szerkesztője ad felvilá-gosítást. 1—1

Polg. sz. 495.—1883.

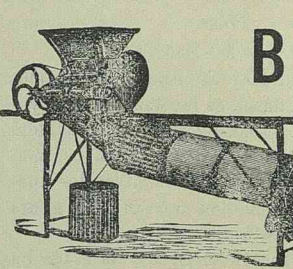
Hirdetmény.

Csiky Dénes ügyvéd, kinevezett ügygondnok által Gyergyó-Remete köz-ség birtokosai ellen közösen használt erdők s legelők arányosítása iránt be-adott kereset tárgyalása Gyó.-Remete község házában 1883. szeptember hava 24-én d. e. 9 órakor fog megtartatni; mire az érdekelt birtokosok a törvénybe fog-lalt jogi következmények terhe alatt megjelenni felhivatnak.

A keresetet a felek a községi elől-járárságnál és ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

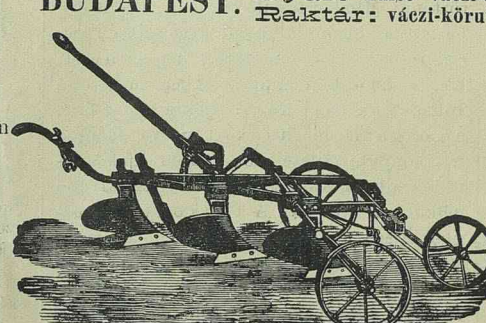
A kir. törvényszék üléséből, Csik-Szereda, 1883. június 30.

Gál Elek, Bokross Endre,
h. elnök. h. jegyző.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.
BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut.
Raktár: váci-körut 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon
kitüntetett

TRIEUR-JEIT

váltható szitákkal.
Gabonatisztító rostákat.
Tengeri-morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, mal-mok, méhészeti és technikai czélokra

JÁRGÁNY-CSEPLŐGÉPEKET

Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 láb, 4 hü-velyk széles, súlya 50 kiló ára 55 frt.

11—20 Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Ny. Szabó Albert gyorsajtóján Kézdí-Vásárhelyt.